

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

EXCUSEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 50.

813814

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΙΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

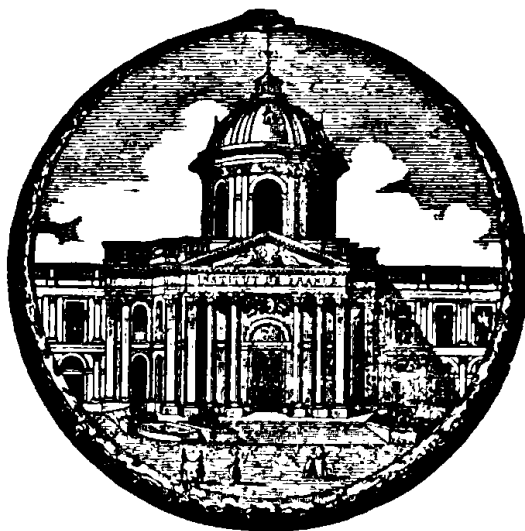
TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIAE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC XI.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermanni recensionis (in opusculis. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmermann. ephemer. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus⁽¹⁾. De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem⁽²⁾. In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ἰπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιγνοάουσαι. 806, δορυκτήταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιγνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολήσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῆσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπό, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellauri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermanni ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare supersedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλή, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermanni coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἰτέον δ' ἐθέλεις, restituiimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi-

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsus, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Ἀόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθε	κεκεύθει	v. 426. τῆ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐδν	ἐδν	v. 443. αὖ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείναι	κείνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	et ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέκασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀραδίῃσι	ἐγχείῃσι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαὸν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', δν	v. 529. Διήχον, ἡδὲ	Διήχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀσχετα	ἀσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', δν	v. 558. ἔκασθε	ἔκασθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἴη	Οἴη δ' ἦ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά-	θεῆσιν Ἐκπάγως, ἦ	v. 583. ἔτλης	ἔφης
γλως δ' ἦ σεῖο, θεοῦ	σεῖο θεουδέας ἐστὶ γενέ-	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θλης·	v. 598. δύσαν	δύσαν
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 615. ἥδ'	ἦ
v. 254. θερμώδουσαν	θερμώδοσαν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἄψα
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρύοντι (1)	v. 677. ἀικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 286. πολυγνάμπτῃσιν	πολυγνάμπτουσιν	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 723. ἥκαχε	ἥκαφε
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 724. οὐνεκα	εἵνεκα
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 326. οἶ	ὥς	v. 752. ὅπη	ἐπεὶ
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 753. θέμις et ἄτη	Θέμις et Ἄτη
v. 370.	in uncis.	v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Qua admissa mutatione τῶν esse scribendum Lehrsus vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsus vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεφάνθη	ἐξεφάνθη	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένων
L. II. v. 6. σκοπιάσκον	σκοπιάζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πῶ	που	εἰ μεγάλθυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὠρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἡ μὲν	ἡμὲν	v. 464. ὀφελέν με	ὀφελόν με
v. 59. ἐνὶ	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὀφελεν, καὶ	ὀφελον καὶ	v. 469. δ' ἐθήκεν	δὲ ἔθηκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τόμα εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀκάχησας	ἀπάτησας
v. 165. ἐν	ἐνὶ	v. 526. ὁ	δγ'
v. 169. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, ὅτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. ὅν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὕστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἄλλ' ὅτε
v. 196. ἅπαν' οἱ	πᾶν· τοὶ	v. 661. θοῇν	θεάν
v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα	ἴσαν εἰ ἀγυῖα	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος	θεινόμεν' εἰ πυρός	v. 714. ἐὺ πνεύοντες	εὐπνεύοντες
v. 232. βαρὺ	βαθὺ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἱ γ'	οἱγ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γάρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδόν	πέδον
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὐθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἡ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
v. 339. τοὶ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγήθειον	δὲ γήθειον
v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρη (2)	v. 70. δῆτ'	δαίτ'
v. 446. βεβλημένος	βεβλημένον	v. 93. ἡδεταί	ἔλδεταί (4)
v. 495. ὑπέβραχεν	ἐπέβραχεν	v. 146. ὅσσ'	ὥς δ'
v. 520. ἡ μὲν εἰ ἡ δ'	ἡμὲν εἰ ἡ δ'	v. 168. ἔσσυτο	ἴστατο
v. 543. ἄορ	αἷμα	v. 185. οἶδε	δοιοὶ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρευς	v. 265. ἐν	ἐνὶ
v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίστατο	οὐ γὰρ εἰ ὀπίστατο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Πηληϊάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. ὦϊξε	ἡϊξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε	δὲ ἔθηκε	v. 364. ἤλασε	ὀκλασε
v. 49. ἡκαχε	ἡπαφες	v. 383. Ἴάσονος	Ἰήσονος
v. 57. ἐ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἶψα τεθρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἐτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·	ἀπόνητο· ἄχνοον —
v. 70. πᾶ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρευς εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιος	σχέτλιος	v. 487. ἔλευσον	ἐνευσαν
v. 159. ἤριπε γαίης	ἤριπε, βαιὸν	v. 488. Ἰδομονί πυμαχίης	Ἰδομονί, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσεται ἄρ' (3)	v. 522. ἐνθορον·	ἐκθορον·
v. 184. ἐ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνὶ
v. 190. ἀρήγετε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφετέτυκτο
v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες	πτόλιν εἰ εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	Θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἵσμῖναι·
v. 225. ὑπαί	ὑπὸ	v. 72. μειδιώωσ'	μειδιόων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάσκειν	ναιετάασκειν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαί	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα	v. 134. Ἰδομένη· αὐτόν,	Ἰδομένηα κλυτόν,
v. 379. οἱ	οἱγ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὔτε	ἔστε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
v. 409. τ' αὖ	δ' αὐτ'	v. 176. ἐρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῦσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecimus.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice huius scribit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεταί, Lehrsius κῆδεταί in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobbeckii conjectura est ad Aiac. p. 156.

(5) Struvius, cui haec emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήχτα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπείκει	μοι ὑπείκει	v. 258. ἄλλοθεν	ἀλλυδίς
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	οὔτιδανόν	v. 283. αὐθ'	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλπεν	ἐολπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιώωντο	μητιώωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἄρ' ἐπ'	τῷ δ' ἄρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἄρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἔτ' ἐέλπη
v. 386. ἡδὲ	ἡδὲ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ ρα τότε
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι	v. 526. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα
v. 422. ἦχαχε	ἦπαφε	v. 532. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσωσι	v. 533. ἀλλίσσασ'	ἀλλίσσασ'
v. 436. δτ'	ὁ δ'	v. 544. ἀρίδης	ἀτίδης
v. 444. κύων	κύων	v. 580. Ἐχέμμουνα δηϊοτῆτι	ἐλῶν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. ῥόλον	δόλον	v. 592.	in unciis.
v. 460. ἐπιδήμεναι ,	ἔτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνησον	Μόσυνον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἔβλαβεν	ἐβλάβη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄρα με	ὄρρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεν	ἔρρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεώτες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμμεν, ὄσσω	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοιῆς
v. 554. ἀνδρέσσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιὸς
v. 563. θεῶν,	θεῶν,	v. 137. φάραγας	φάραγας
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μῆιν	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. περὶ δινήσαντο	περηνήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἄτροπος εἰ μοῖρα ,	Ἄτροπος et Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπὲκ	v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἱππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἱπποῖς,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. σῦνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. σῦνεκ'	εἶνεκ'
v. 126. ἡμενοι	ἡμεροῖ	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἰρετο	v. 372. ἄρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἄρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἡύχοντο	εὐύχοντο	v. 395. πολυβροβόιο	πολυβροβόιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεὼς	νεὸς
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	αἰψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτήνασθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsus vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepinus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κύδος φέρειν et κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ εἰ περὶ πέτρῃ,	καναχῇ εἰ πέρι πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέρρα- σεν	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπερρά- σατ'
v. 640. κύσεν	κύσσειν	v. 336. οἱ	τοῖ
v. 650. φήσασκεν εἰ ἔμμεν,	φαίης κεν εἰ εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἔμελ- λεν εἰ ἱκέσθαι,	οὐνεκά οἱ μελανέλκος εἰ ἱκάνε, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ- σης·	ὑποβρωθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στρυφελοῖο,	ἀπο, στρυφελοῖς —
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέκλιτο
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	v. 409. ἤρυντ'	εἶρυντ'
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. δῆ	δὲ	v. 467. ἀμυρὶς ἔχρισαν	ἀμυρὶ ἐχρίσαν
v. 79. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 469. οἱ	τοῖ
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 496. a Rhodomanno in- ventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δὲ ἔ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονύχων	ἀκρον ὕδωρ	v. 519. εἴπου τις	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά- σιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. ὃς τε πάροιθεν	ὃς τοπάροιθεν	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ' εἰ ἀλευομένους	ἀλλ' μέγ' ἀλευομένους
v. 304. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 42. τοι εἰ κάκεινῳ	κεν εἰ καὶ κείνῳ
v. 332. περιρρήσῃ	περιρρίψῃ	v. 54. ὤμοις	ὤμους
v. 333. θάττον	τυτθῇ	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 337. Τρώας εἰ ἄλλους	Τρωσὶν εἰ ἄλλον (1)	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοῦ ἐπαίσσοντος·	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 339-340.	lacuna.	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε δι' ἀζαλέης φυλόχοιο Πύρ βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	— χέει, ἡ ὥς δτ' ἀν' ἀζα- λήν φυλόχον πύρ Αἰθό- μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 345. ἔδισε·	ἔσεισε· (2)	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 377. ἄρα	ἄφαρ	v. 81. Ὑἶλλον, εὐγλώχινι	Ὑἶλλον, εὐγλώχινι
v. 378. τεύχεσιν	τείχεσιν	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχέδιόν τε,
v. 381. νεφέεσσι	νεφάδεσσι	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 91. ἅμα πίοι	ἅμ' ἀπείροιν·
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 126. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 131. πονέουσιν	περ' εἴουσιν (4)
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 459. πάντας εἰ ἐπεῖ	παντ' εἰ ἐπειῖ	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 136. ἱκῆται,	ἱκῆται,
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 139. καὶ μιν αἶε σπαίρου- σαν	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου- σαν (5)
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγώ γε	v. 143. Φύλαϊς εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 88. μούνος	μούνον	v. 194. ὥς ἐτεδὸν καύσαιτο, μέγας	ὥς ἐτεδὸν, κεκέδαστο μέλας
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἔτι μίμνε
v. 114. παρανήσει	παρενήσει	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίης
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος
v. 132. μίγῃ	μίγῃ		
v. 134. ἔγχει	ἔγχει		
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·		
v. 195. αὖθις	αἶεν		
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορί		
v. 260. ἤερα	omissum,		
εἰ τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἵπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρώεσσι	Τρωσὶν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίυντο, fortasse ἐρίυντο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔδρισε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) praeter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII; 580; XIII, 159) proposuit, quas recepit. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, ea-
que, quae sequuntur, cum praecedentibus vix cohaereant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse
suspiciamus poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ' εἴουσιν· ἐτείρετο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν καίνῳ φιλότῃ μιγῆμεναι, ἥς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 277. νούσω, καὶ	νούσω τε καὶ
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα
v. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεθα- υίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
v. 398. με ἄσπετον	μ' ἀάσπετον
v. 405. ἐδάμασσα	ἐδαμ' αἶσα
v. 406. οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα
εἰ τόσσον, ὅσον	τόσσον, ὅσσον ἄρ'
v. 408. κείνη	κεῖνον
v. 409 et 410. ἡδὲ	αἱ δὲ
v. 413. κώκυσε,	κώκυς,
v. 428. ὄρελόν ποτε	ὄρελον τότε
v. 431. ἡώς·	αἰών·
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
v. 459. μακρὸν περί κωκυέ- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
v. 465. βοήσατο	γοήσατο
L. XI. v. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ
v. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
v. 23. ὀή	δῖ
v. 25. ἀνίη	ἀνίης
v. 56. ἐς δορί	δορι
v. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
v. 63. αἰνόν	αἰνοῦ
v. 66. ἐπὶ	τότε
v. 103. τῷ	τοῦ
v. 123. ὑπαί	ὑπὸ
v. 136. ῥοῆς	ῥοῆς
v. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους
v. 194. λείπεν εἰ κραταιὴν	λίπεν εἰ κρεμαστήν,
v. 195. ἐμπεφυῖαν	ἐκπεφυῖαν
εἰ ἐγνάμπτουσι χα- λινοῖς,	ἐγνάμπτοιο χαλινού,
v. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον
v. 209. τύψη ὑπαί	τύψεν ὑπὸ
v. 219. ἄγε θέσθ'	ἄξεσθ'
v. 249. ἀπρωτόπτον ὁμίχλην·	ἀπρωτόπτος ὁμίχλην·
v. 251. ἔλοντο	ἐλοιντο,
v. 284. ἐπ'	ἄρ'
v. 286. μετ'	μέγ'
v. 324. αὐτευν.	αὐτευν.
v. 360. ἐντύνοντο	ἐντύνοντο
v. 361. μίη—ἀρμη.	μίη—ἀρμη.
v. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων
v. 367. ἀρηράμενοι	ἀρηράμενοι
v. 372. βελέμοις,	βοείαις,
v. 379. δρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ θ'
v. 432. πόληρος, ἐών	πόληρος ἐῆς, (1)
v. 450. ἐπιβήσατο	ἐπεβήσατο
v. 472. συνηλοῖωτο	συνηλοῖηντο
v. 495. καὶ	σύν
L. XII. v. 30. πάντα	πάντες
v. 31. ἐν κλισίης	ἄς κλισίας
v. 43. ἅμα	ἀνά
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· & μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν
v. 65. σφιν	σφισι
v. 76. πολλὰ	πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 99. κάρτεος	θάρτεος
v. 103. ἡ Διός	ἐκ Διός
v. 106. γένος ἀμφιλιπούσα,	ἄθος αἰπὺ λιπούσα
v. 111. ἐνδοθι	ἀγχόθι
v. 124. ἐς	ἀν'
v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 135. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι
v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
v. 186. οὐδεος	οὔρεος
v. 188. περὶ	ἀμφ'
v. 198. ἐν	ἐκ
v. 209. ἡμέας	ὑμέας
v. 212. γαίη ἀπειρεσίη·	γαίη ἀπειρεσίη·
εἰ ἄμμιν	ὑμμιν
v. 220. νῦν εἰ ἀκρίτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀβριμόμυθοι,
v. 224. τι	κε
v. 236. μίμνεται	μίμνειν
v. 257. τοι	που
v. 258. πολέμου	πολέμοιο
v. 260. αὖ	αὖθ'
v. 275. Νέστωρ	Νέστος
v. 277. τις	τοι
v. 284. μιν	τόν
v. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
v. 313. οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε
v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφιλοχος
v. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 333. αὖ	εὖ
v. 343. ἔργω εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτες
v. 394. γινώναι	γινώμεναι
v. 410. εἴθεεν	εἴθεται
v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 445. τῷ	τοῖ
v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 461. ἔξαν	ἔξον
v. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
v. 476. δς	ἐγ'
v. 484. καὶ ἐπὶ	ῖ ἐπὶ
v. 488. ἀφραδίη	ἐν κραδίη (2)
v. 495. λυγρὸν	λυγρῶ
v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκάλυψε	ἀχλὺς ἀμφοκάλυψε
v. 528. ἤεν,	αἰέν,
v. 544. ἄρα	ἅμα
v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 559. πού	γάρ
v. 564. σὺν ἐκὰ σφιν μέγα	σὺν ἐκ' ἀρα σφίσι
v. 580. οὔρεσι κατχαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
v. 383. ἀχθυμένη	ἐσσομένη
v. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνω· εἰ μέγα
L. XIII. v. 4. περὶ	παρά
v. 19. φρένα	σφένας
v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδυ σανίδων
v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
v. 68. ἀτρομοι	ἀβρομοι
v. 70. ἀνίταχοι	αὐταχοι
v. 73. ἐπιβρίσουσι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσεα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶεα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existimat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ	τοὶ
v. 106. γε	ἐ
v. 110. λυγρῆς,	λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν	ἐλεῖν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ	Τρῶες, ὡς ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες	ὀλέκουσιν ἔδοντες
v. 152. τμηθέντες	δημηθέντες
v. 162. μεγάροισιν	μεγάροιο
v. 183. ἐνὶ	ἐπὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς	γέροντος ἐᾶς (1)
v. 241. κάρη.	κάρην
v. 244. πολλὸν	πολύην
v. 250. πολλῶν	πάντων
v. 257. οὔτοι	οὐ πῶ
v. 268. φίλου, αἰνὸν	φίλου ἔνδον,
v. 276. ἐνὶ	ἐνι
v. 295. δς	ὥς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν	καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
v. 348. μίη	μί' ἥ
v. 362. σ' ἐδέξατ'	σε δέξατ'
v. 368. ἄρ' ἔμελλεν	ἄρα μέλλεν
v. 384. παρ'	καὶ
v. 394. ἀρίζηλο	ἀρίζηλον
v. 401. θεῇ	θεᾷ
v. 405. ἄρ' ἐθελγεν	ἄρα θέλγεν
v. 410. ἀναιρέμεν	ἐναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ	οὐδ' ἡγ'
v. 428. ἔτρεσεν	ἔτρεμεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ	ὅτι οἱ
v. 445. αὐτὸν	αὐτὸς (2)
v. 452. ἤριπεν	ἔβριπεν
v. 489. ὑπέκ	ὑπαὶ
v. 518. οἱ	τοὶ (3)
v. 522. ἀναμνήσαντο	ἀνεμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων	κινυρομένων
εἰ περιπίπτει	περιπέπτει

IN EDITIONE NOSTRA :

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀφεί	ἐπόφμαι
L.XIV. v. 12. οἶο	ἄμφι
v. 20. Κασσάνδραν	Κασσάνδρην
v. 53. ἀκοίτου	ἀκοίτω
v. 92-93.	lacuna.
v. 113. καὶ οὐδεος	διειδέος
v. 121-122.	lacuna.
v. 142.	in uncis.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν	μέγ' ἐμμεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν	ἰσχόμεν
v. 171. ἄρ'	ἄμ'
v. 172. βλεφάρων ἡλειθετο	βλεφάροισιν ἐλείθετο
v. 178. συνέχοντο	συνέχυντο
v. 188. ἄδην ἐμόν	ἀρήϊον
v. 198. ἀπηέτηνθ'	ἐπηέτηνθ'
v. 214 et 241. εὐπεπλον	εὐπεπλον
v. 262. ἔκχυσο	ἐκχυτο
v. 263. χείματι	χέρματι
v. 265. περιτρίζωσι	περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι	στοναχῆσι
v. 281. ἀνωλύεσκε	ἀνωμώζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα	σπαργῶσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'	ἡδὲ et ἡ
v. 299. ἐνὶ μαίνεται	ἐτ' λαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο	βλεφάροισιν ἔχυντο
v. 328. οἶδμα	χεῦμα
v. 386. δὲ τὰ	δ' ἐὰ (4)
v. 389. ἀπόπροθε	ἀπόπροθι
v. 402. αὐτοὶ	παῦροι
v. 444. οὔτοι	οὔτοι
v. 495. τις	οἱ (5)
v. 504. διέχευον	διέχευαν
v. 507. πότμον	πόντον
v. 557. μέν	μέγ'
v. 590. Ὡς	Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐλδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ β' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
ἀμπεχον x. r. λ. αἱ δ' ἐὰ τένα

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quin v. 483 κανεῶ improbare, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχος Ἡροῦς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον μοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἀγαλμα, τὸν ὄφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' αἶθρον ἄγειν ἐς ὁμήγουριν ἀστρων
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἀστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων δδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου
γείτονες εἰσι πόλεις. Ἐρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσιν ἓνα ξυνέηκεν δίστον,
ἤϊεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἡμερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔβαινε, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιν περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,
δίξέ μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρῶ
25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξέ μοι δ' ἀρχαίης ἀλιηχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρῶ μὲν χάριεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχούσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίει θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἀνάσσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέ ποτ' ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χάριεντα μετῆλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονες εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασιλείαν,
παλλάκι καὶ τὸν Ἐρωτα παρηγορέεσκε θυλαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φάρετριν.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνέοντας οἰστούς.
Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδῆμιος ἦλθεν ἑορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ὄγουσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθερῇ,
πανσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναιετάεσκον ἀλίστεφών σφυρὰ νήσων,

MUSEUS.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosi, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Heruserant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Heros nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Jupiter
nocturnum post certamen *introducere* in coetum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni exincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Heros in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?

Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cytheræ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

- οἱ μὲν ἄφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλῆς ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἐμίμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἐορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀβύδου,
οὐδὲ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἰὲν δμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἐορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσσον ἄγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενιαίων.
- 55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένος Ἡρὼ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρης ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσεται κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
- 60 Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροίην γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλαὶ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἡροῦς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσι τεθήλει.
Ἄτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὗρατο Κύπρις.
- Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρτίετρα νέη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, δς οὐ μενέαινε ἐχειν ὁμοδόμιον Ἡρῶ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμελλον ὅπη κατὰ νηὸν ἀλᾶτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὅμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόνος ἑδραχον ἄστου,
- 75 ἥχι μῦθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαίων·
τοίην δ' οὐ ποτ' ὅπωπα νέην κεδνὴν θ' ἀπαλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων.
Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὖρον ὅπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνῃ λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπῳ ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρῶ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τετὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
- Τοια μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 Ὀχος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
- Αἰνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔβλεες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμεις ἀδόκητον ὀστοῖς
οὐκ ἔβλεες ζῶειν περικαλλέος ἀμμορος Ἡροῦς.
- 90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέζετο πυρσὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνιχέτου πυρὸς ὀρμῇ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Εἴλει δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι·
θάμβος δ' εἶδος ἄριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Hæmonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiæ incola , non vicinæ civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deæ per ædem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem nivææ rubebant circuli genæ ,
ut rosa e calycibus bicolor : profecto diceres ,
Herus in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosæ candida-indutæ-tunica sub talis splendebant
puellæ,] multæ autem ex membris Gratiaæ fluebant. Antiqui
vero] tres Grantias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunq; per ædem vagabatur,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem ;
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum, satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem præbeas.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alii] vulnus celans insanivit pulcritudine puellæ.

Gravia-patiens Leander, tu autem, ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.

Pulcritudo enim celebris emendatæ mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit.

Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης.
 Λοῖζα δ' ὀπιπτεῦων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφθόγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐησιν· ἐν ἡσυχίᾳ δὲ καὶ αὐτὴ
 105 πολλάκις ἱμερόεσσαν ἐὼν ἔκρυπεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάνθη,
 ὅτι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 φέγγος ἀναστειλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥως·
 ἔκ περάτης δ' ἀνέβαινε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὡς ἶδε κυανόπεπλον ἐπιθρῶσκουσαν δμῖχλην·
 ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἑστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἥ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωμένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλή παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήμεντος ἄγων ἐπὶ κεῦθεα νηοῦ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνήν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλ-
 αλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπολείπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετήρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ εἴοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμύχλον ἔστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκότα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἴστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημῆϊα παρθενικάων.
 Καὶ γὰρ δὲ τ' ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχροον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβωλημένος οἴστρον·
 135 Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Ἀθηναῖη μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσην καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
 δαβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη, ἥ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὡς ἱέρεια μετέ, ἔο Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις λαίνεται. Ἦν δ' ἐβελήτης
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐθέλῃς, παρακοίτην,
 τὸν σοὶ Ἑρως ἤγρευσε νείκε βελέεσσι κιχῆσας.
 150 Ὡς θαρσύν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occultuit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stellæ
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatae sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his?] alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
 Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerearum consuetudinum nuntiae sunt minae.
 Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

ἥ ποτε Μειλανίωνος ἔρασσαμένου φύγεν εὐνὴν,
 155 παρθενὴς ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάση.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἔρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 αἰδοῖ ἐρυθρίωσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ χθονὸς ἔξεν ἄκρον ὑπ' ἔχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἄμφ' ὤμοισιν ἔδον συνέργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπὴ
 Ἥδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θερμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρῶ,
 κάλλι' δ' ἱμερόεντος ἀνεπτόητο Λεάνδρου.
 Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαίαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λεάνδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμειν εἰσορώων ἀπαλόχρουν αὐχένα κούρης.
 Ὅψ' δὲ Λεάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ὕγρον ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἳ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαίαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγασα· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἔων καὶ ἀπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις δόισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐβελήσης
 ὥς ξείνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μέμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοτέεσσιν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψης, τὸν οὐνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρῶ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ὃ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνη
 Σηστιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας δχθας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλήσι τοκήων.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμηλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 ἡϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἄλδος ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχή.
 Ὡς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρείην,
 195 ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπειμέμετο μύθοις.
 Λεάνδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὀξεί κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἄγωνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσειται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὅψ' δ' ἄλαστῆσας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον·
 Παρθένε, σὺν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περῆσω,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἀπλοὸν ἔσσειται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανεύμενος εὐνὴν,
 οὐ βρόμον ἡχήμεντα περιπτύσσοιμι θαλάσσης.
 Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὕγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginatam curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parientibus seducens (in) verbis.
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum suscepit stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos.
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
 verecundia madidum ruborem stillans a-facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagabundus mea in patria manere,
 non potes oblectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-convictiorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdium
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.

Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim variis-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλησποντον ἀγάβροον· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
ἀντία σεῖο πόλης ἔχω πολλίεθρον Ἀβύδου.

210 Μοῦνον ἐμοὶ τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάβαινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νοήσας
ἔσσομαι δλκὰς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.

Καί μιν ὀπιπτεῦον δύντ' ὄφομαι οὔτε Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ὀρίωνα καὶ ἄβροχον δλκὸν Ἀμάξης·

215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἱκοίμην.
Ἀλλὰ, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
μὴ μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν δλέσσω,
λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φασεσφόρον ἡγεμονῆα.

Εἰ ἔτεδον δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ διαῖναι,

220 οὔνομά μοι Λεῖανδρος, εὔστεφάνου πόσις Ἥροῦς.
Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχτὴν φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστάσαντο φυλάξειν,
ἡ μὲν πῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.

225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη,
ἡ μὲν ἐδὼν ποτὶ πύργον, ὁ δ' ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα
μήτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
πλῶς βαθυκρήτιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.

230 Παννυχίων δ' ὁάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
πολλάκις ἡρῆσαντο μολεῖν θαλαμηπολον ὄρφνην.

Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλη
ἀνδράσιν ὕπνον ἀγούσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·

ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης

235 ἀγγελίην ἀνέμιμανε φαινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκοπὸν ἀγγελιώτην.

Ὡς δ' ἴδε κυανῆς λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην
Ἥρῳ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,

240 θυμὸν Ἑρως ἔφλεξεν ἐπείγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο· πὰρ δὲ θαλάσση
μαινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεψε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰέρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις[σης]

245 Δεινὸς Ἑρως, καὶ πόντος ἀμειλιχος· ἀλλὰ θαλάσ-
σστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάξο πῦρ, κραδίη, μὴ δαίδηι νήχυτον ὕδωρ.

Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης

250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;

Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέραις παλάμῃσιν, ἐπὶ δ' ἐσφιγξε καρήνῃ,
ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἐρρίψε θαλάσση.

Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχνου,
255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.

Ἥρῳ δ', ἡλιβάτοιο φασεσφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλῆς αὐρῇσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκαπεν, εἰσόχε Σηστοῦ
πολλὰ καμῶν Λεῖανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτὴν.

260 Καί μιν ἐδὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut *illum* intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.

Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
Plaustrī:] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.

Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum

lychni testimoniis pacti-sunt servare
illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas

transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,

ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.

Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes oertamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan

tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;

sed is multifremi apud littora maris
nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,

signum lychni lugubris observans
lectique clandestini procul-speculantem nuntium.

Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno

animum Amor ussit festinantis Leandri;

lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens
tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare implacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.

Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?

ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,

et dominetur ponto et nostris doloribus?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem

ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,

littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.

Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.

Et ipsum suam ad turrim deduxit; ante fores vero
sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἑλαίῳ
 265 εὐόδμῳ, ῥηδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀμὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλλος νύ τοι ἀλμυρὸν ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδοῦποιο θαλάσσης·
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἐμοῖς παρακάθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν τὰδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μήτηρ,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἦν λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 275 οῦ Ζυγίνης Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός· [μνῶν·
 οὐ δαίδων ἥστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπισκίρτησε χορεΐῃ,
 οὐχ ὑμέναιον αἶσει πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγῇ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμιχλῇ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νῦξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοστολός, οὐδέ ποτ' Ἥως
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
 (285) Ἥρῳ δ' ἔλκεσσι τεπλος, ἐοὺς λήθουσα τοχῆας,
 παρθένος ἡματίῃ, νυχίῃ γυνή· Ἀμφοτέροι δὲ
 πολλάκις ἡρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἥω.
 Ὡς οἱ μὲν φιλόττος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.
 (290) Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
 ἀλλ' ὅτε παχύνεντος ἐπὶ λυθε χεῖματος ὥρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμειλιά θ' ὕγρα θαλάσσης
 (295) χειμέριοι πνέοντες αἰεὶ στυφέλιζον αἴηται,
 λαίλαπι μαστίζοντες δλην ἄλα· τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἄπιστον αἰσκακῶν ἄλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτερὸν ὕμει Λεάνδρε· διακτορή δέ σε πύργου,
 ἡθάδα σημαίνουσα φρεσφορίην ὑμεναίων,
 μαινομένης ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 νηλεῖς καὶ ἄπιστος· ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἥρῳ
 305 χεῖματος ἱσταμένοιο μῆνιν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυῶριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἑρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνέοντες αἴηται,
 310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 (310) ἀθρόον ἐμπέπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπιδὶ νύμφης
 δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαιῶν ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubicali,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-fremetis maris :
 agedum, tuos sudores meo depone in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta est ; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cytherææ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis ; erat lectus, sed sine-hy-
 mnis ;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta ;
 non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum ;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,
 non hymenæum cantavit pater et veneranda mater ;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenæos :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebantur multivagis nuptiis.

Sed quando pruinosa venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercerat maris,
 magnanime Leander : nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogeabat ; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.

Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.

Jam ab-unda undaolvebatur, accumulabatur vero aqua ;
 ætheri miscebatur pontus ; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρω δ' ἀντέπνεεν Εὔρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφένκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἄλυστος ἐρισμαράγιοι θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλὰκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖην Ἀφροδίτην,
(320) πολλὰκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὕτως ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοῖρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὁρμῇ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὥκλασεν ὁρμή,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμῶν.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὄπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἶπου ἐσαυρήσειεν ἀλώμενον δὴ παρακοίτην,
(335) λύχνου σβεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ἐπ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαιδαλέον βῆξασα περὶ στήθεσι χιτῶνα,
βοιζήδον προκάρηνος ἀπ' ἡλιθάτου πέσε πύργου.
340 Κἀδ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὄλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντα καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
saepe quidem precabatur marinam Venerem ,
saepe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Athidis non Boream immemorem reliquit nymphae :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosum potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.

Illa autem, eo adhuc morante, vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora, et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno extincto. Apud fundamentum vero turris
dilatatum scopulis ut vidit mortuum maritum,
artificiosam diarumpens circa pectora tunicam
violenter praeceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima perniciie.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀβυδός, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀβυδόου); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδός, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
Ἀιμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαξα, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδίη, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀτθίς, (ἰδός, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; νόμην, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
Ἀρροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat trans Hellespontum procellis agitata, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
Βούτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἐλλησποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμής, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἔρως, ὦτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ infixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἐρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὖρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεύς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἦρος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρα, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenæis invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρώ, οὗς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et casitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡώς, οὗς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη νόμην, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὦτος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
Κυβέρις, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀρροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Veneris; Κυπρίδιον ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ὅμοιοι, consuetudo Veneris, 132.
Κύπρις, ἰδός, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀρροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαιμών, ὦτος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Ἐπάρη.
Λέανδρος et Λείανδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

ctesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Aby-
dum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus
non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procel-
losam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, ly-
chno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope
turrin Herus, 309-312-319-330.

Αείανδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311;
vid. Αείανδρος.

Αἶθανος, δ, Syriae mons, cujus accolæ Sestum se contu-
lerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μειλανίων, ωνος, δ, Milanio, Atalantæ maritus primum
repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αἶ, Parcæ, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀμίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280

Π.

Ποσειδάων, ωνος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans
Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit,
320.

Σ.

Σηστιάς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24;
πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione
Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris
et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat
tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis
clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti
sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

X.

Χάριτες, αἶ, Gratia, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ωνος, δ, Orion stella, 214.